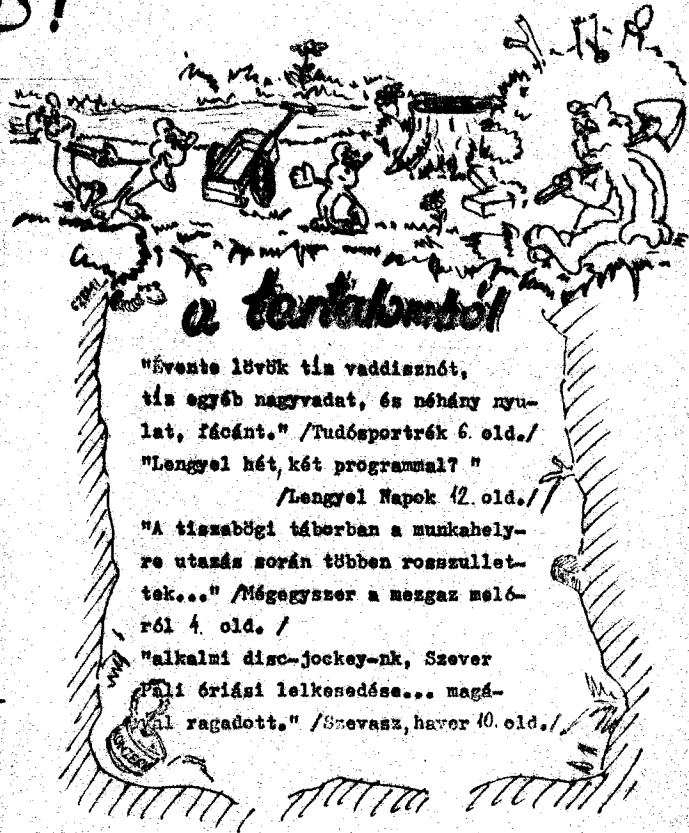

fogjuk meg és vigyünk!

Az utóbbi időben népszerű téma az újságokban az egyetemisták évközi munkavállalása. Az Esti Hírlap Kiegészített Üsztündíjak /???!!!/ alcímmel számol be október 7-i számában "bő pénzszerzési lehetőségeinkről" Munkavállalás egyetemistáknak című cikkében. A Jövő Mérnöke rövid, de annál lelkesebb /"van mit dolgozni, gyertek!"/ Még egy-két munka - egyetemistáknak! című írásában /XXX. évfolyam 33. szám, 1983.nov.4./ hívja fel az olvasó figyelmét a Fővárosi Pályaválasztási Intézet Egyetemisták, Köiskolások egyéni munkavállalási lehetőségei 1983/84 címmel megjelent kiadványára.

Köztudott, hogy az egyetemistáknak három jelentős, rendszeresnek mondható évközi "jövvelélemforrása" van: szülői támogatás, Üsztündíj, és a szoc. tán. . Az utóbbi kettő viszont nem jár, hanem meghatározott feltételrendszer és a tankör véleménye alapján kerül /vagy nem kerül/ különböző mértékben a diák zsebébe. Életkorunkból is adódó, sajátos vágyainkra /motorkerékpár, hi-fi topony, bolgár tengerpart, nyugat-európai utazás, stb./ és az előbbi három forrásból táplálkozó "jövvelélemünkre" általában a fordított arány jellemző, hiszen a legtöbb családban a szülői pénztárcsa fogalma egyelőre nem azonosult Fortuna kifogyhatatlan bőségsszarujával. Ez az /egyébként szerintem jogos/ igények kielégítéséhez szükséges és a társadalmilag biztosított anyagi fedezet közötti jelentős mértéki eltérés az, ami a diákaunkaerőt élteti. Manapság ezért általános, bizonyos értelemben hasznos, de egyáltalán nem természetes a hallgatók évközi munkavállalása. De mindenképpen, enyhén szólva is, dörösség a hallgatók munkával keresett bérét az Üsztündíj kiegészítésének tekinteni, sőt, egyáltalán kapcsolatot teremteni a két fogalom között, mert egyrészt összegénél fogva nem a munkabér egészíti ki az Üsztündíjat, hanem fordítva, másrészt a munkára fordított időt éppen attól a

a tartalomról

"Évente lövök tía vaddisznót, tía egyéb nagyvadat, és néhány nyulat, fácánt." /Tudósportrék 6. old./

"Lengyel hét, két programmal?"

/Lengyel Napok 42. old./

"A tiszabögi táborban a munkahelyre utazás során tübben rosszul lettek..." /Még egyszer a mezgaz melóról 4. old. /

"alkalmi disc-jockey-nk, Szever

Pali óriási lelkesedése... magától ragadott." /Szeverasz, haver 10. old./

tevékenységtől, a tanulástól raboljuk el, melyre az Üsztündíjjal kívánunk hatni.

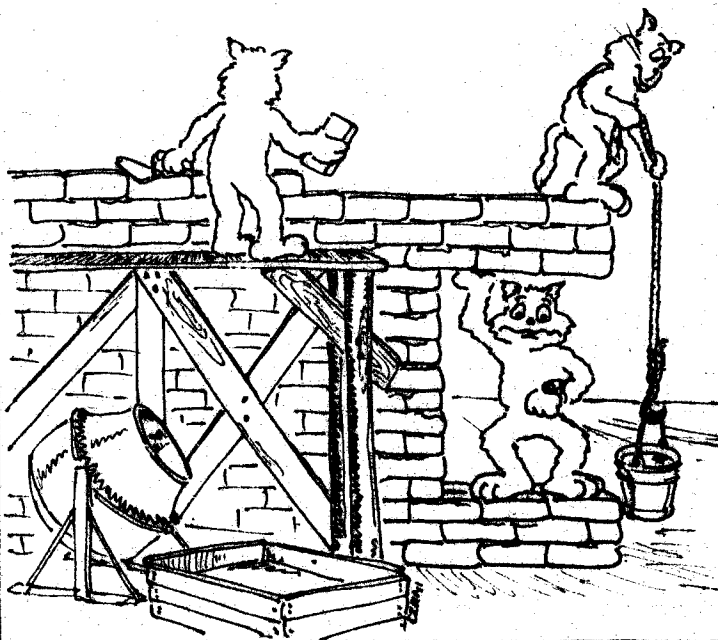
A hallgatók "maszek" munkaszervezése érthető okokból, általában egyetlen elvre épül: minél rövidebb idő alatt, minél több pénzt keresni.

A kemény munkával megszerzett nagy pénzek legendái ma már unalomig ismertek, a jelen hallgatói számára is átéltek legendák, csupán a skála bővült, színesedett: a felszabadulás utáni vagonkirakástól a kőműves segédmunkán át eljutottunk az óradásig, taxizásig.

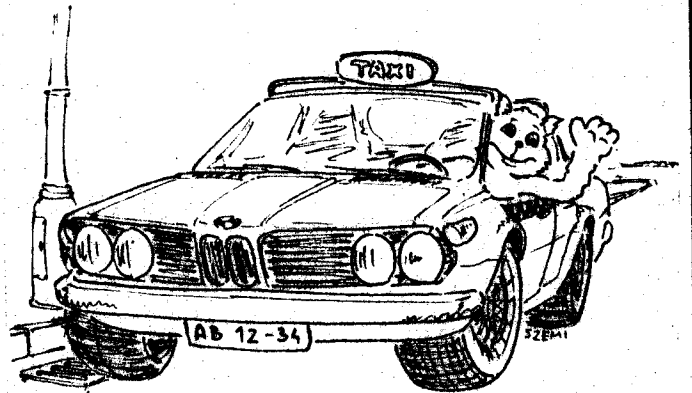
De milyen munkát és menyiért kínálnak ma vállalatunk? Erről ad számot a Fővárosi Pályaválasztási Intézet már említett kiadványa, mely 66 oldalon 47 vállalat munkalehetőségeit kínálja a hallgatók számára. A felajánlott munkák változatosak: a Dél-budai Vendéglátó Vállalat már 10-12,50Ft-os órabért is

fizet konyhai segédmunkáért, fagyaltárusítá-
sért, ugyanezért a munkáért a Hungária Szálló-
da és Étterem Vállalat 13,70-20Ft-ot ajánl
óránként. A Centrum Áruházak Központja
2000-3500Ft-ért keres eladókat, segédmunkáso-
kat /természetesen részfoglalkozás esetén
az előző összegnek csak időarányos része jár/,
a BKV 23-29Ft-os órabért fizetne a HÉV sze-
mélyvonat vezetőknél, sorompókezelőknek, de
12/24-es munkarend szerint. A legtöbbet a
Budapesti Húsipari Vállalat ígéri- 30Ft-ot
óránként - "egyéb fizikai munkáért".

Nem vonom kétségbe az FPI jó szándékát,
mellyel a kiadványt életre segítette, de
egyszerre elkeserítőnek és dühítőnek tartom
azt a tényt, hogy akkor, amikor úton-útfélen
elmondjuk, hivatalos iratokban leírjuk: az
értelmiség, és ezen belül a műszaki értelmiség
társadalmi megbecsülését, elismerését növelni
kell, negyvenhét vállalat közül mindössze
öt /!/ kínál olyan munkalehetőséget, amely meg-
határozott egyetemen, főiskolán megszerezhető,
meghatározott előképzettséget igényel!
A fizetés itt sem magas: 16-18-25 Ft/ó, de a
munka a hallgatók által választott hivatás
ismeretei bővítésének, elmélyítésének lehető-
ségét hordozza magában.

A többi 42 vállalat által felkínált munkale-
helyek jellegüknél /segéd-, ill. betanított mun-
kák, néhány hiány-szakmunka/ és a „maszek”
munkák órabérei mellett eltérőpülő bértételeik-
nél fogva szóba sem jöhetnek az egyetemisták,
főiskolások körében./A hallgatótársaim között
végzett felmérés eredménye: minimum 50-80-100Ft-

ot kérnének óránként a legnehezebb fizikai
munkákért, és kb. 30Ft-ot tartanának reálisan,
ha szakmájukban, hivatásukban szerezhethetnének
gyakorlatot valamilyen munkával./

Az FPI kis kék füzeté bevezetőjében két
érdeket fogalmaz meg: "Célunk, hogy kiadvá-
nyunkkal elősegítsük az egyetemi és főiskolai
hallgatók munkavállalását az 1983/84-es ta-
nulmányi év alatt, de célunk az is, hogy a
munkalehetőségeket kínáló vállalatokat, in-
tézmenyeket segítsük feladataik megoldásában."
Világos a képlet: mi pénzt akarunk keresni;
tudásunknak megfelelő, értékünket megbecsülő
munkáért kapott olyan fizetést, melyet társa-
dalmi értékrendünk elfogad, mellyel jogos
igényeinket elfogadható, belátható időn belül
kielégíthetjük - a vállalatok népgazdasági
tervekben rögzített feladataikat kívánják
pontosan, jó minőségben, nyereségesen telje-
síteni.

A kis füzet tartalma és az élet kínálta le-
hetőségek számomra e látszólag közös érdeket
ma szétválasztják, szembeállítják, s a jópo-
fáskodó "van mit dolgozni, gyertek!" gondola-
tot csak így tudom lefordítani magamnak: Fog-
juk meg és vigyétek!

Sőtét, de legalábbis szürke az egyéni mun-
kavállalásról eddig rajzolt kép, mégis keresni
kell az ellentétek feloldásához vezető utat.
Bővíteni kell és lehet /pl. kutatóintézetek,
GMIK stb./ a munkaadók körét, szélesíteni az
elvégezhető munkák skáláját, s azt tartalmuk-
ban közelíteni az egyetemisták, főiskolások
szakmai tudásához. Elképzelhetőnek tartom pél-
dául, hogy egyetemisták, főiskolások csoport-
jai meghatározott szerződési összegért határ-
időre vállalják egy-egy munka elvégzését.

Egy elvet mindenképp szem előtt kell tar-
tani: a problémákra való nem reagálás - rossz
reakció.

térülöp

ötletpályázat

A Kar KISZ szervezetének vezetése ötletpályázatot hirdetett a kollégium ebédlőjének átalakítására. Idézet a pályázatból:

"Csakély arvagyi ráfordítással otthonos, meleg hangulatú, több célra alkalmas tér tervezése a feladat, mely megfelelő legyen étkezések lebonyolítására, koncertek és intim hangulatú klubestek rendezésére. Az ehhez szükséges berendezési tárgyakat /szétaszedhető színpad, boxok, világítástechnika/ meg kell oldani. A teremhez vezető lépcső és folyosó berendezésének megtervezése is a pályázat részét képezi.

A zsűri nyilvánosan bírál, tagjai a kollégium lakói. Beadási határidő: 1983. november 21."

Az ügy háttéréről kérdeztük Stukovszky Zsoltot, karunk KISZ-titkárát:

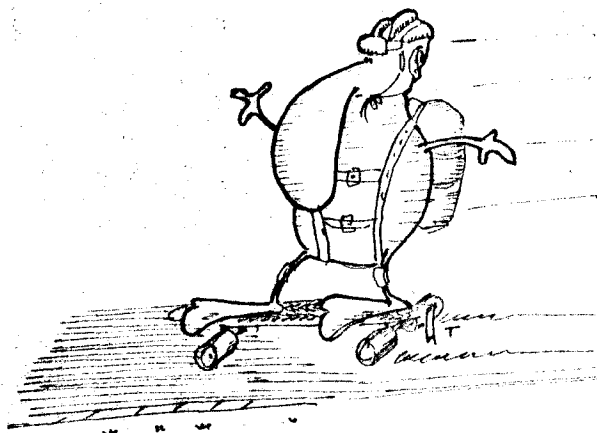
A pályázat kiírásának indítéka az volt, hogy egy olyan helyiség legyen a kollégiumban, melyben nívós rendezvényeket lehet tartani, s nem utolsósorban egy nyereséges klubot szeretnénk üzemeltetni. A kari KISZ a favalvi Kipufogó nyereségéből 10 000,- Ft-ot felajánlott a pályázat díjazására. Eddig három vállalkozó kedvű emberről tudunk, aki már dolgozik ezen.

Saját erőnkéből szeretnénk kivitelezni az elfogadott tervet. Külső segítségként szakmunkát végző embereket hívunk csak. Ezen kívül számítunk a kollégisták társadalmi munkájára is. Reméljük, hogy nyárra már elkészül az ebédlő átalakítása.

Jegyzetlap

Későőrszi délutánokon elosúsznak a jégfelhők az ég-kéken. Egyszerre megkönyörül a hivatalnok, és az utolsó vasúti koszinál fűlszáll az első gőzfelhő. Az italboltnál a cégtábla felett péntek délutántól hétfő reggelig ég a lámpa. Ahogy elmegy ott a vonat, eszembe jut az én egész elfuserált negyed századom. És ez nem túl vigasztaló. Ha nem is reménytelen.

Koncz István

JÁRMŰGÉPÉSZ TÁRSASÁG

November 9-én a JT vendége volt Ruttkai Lajos és Habuda Pál, az IKARUS fejlesztő mérnökei. Mindketten karunkon végeztek.

A szépszámszű küzdelem először három érdekes filmet tekinthetett meg. Megismerkedhettünk az IKARUS buszok gyártási folyamatával, a világ országútjain futó különböző típusokkal és izgalmas borulási kísérletekről is láthattunk néhány érdekes képsort. A hallgatóság kérdéseire válaszolva vendégeink elmondták, hogy jelenleg egy 400-as típusszámú városi és egy 300-as távolsági autóbussz fejlesztésén dolgoznak. A próbadarabok már elkészültek, /ezeket a BNV-n is láthattuk/ tesztelésük, tökéletesítésük most folyik.

Az eddigi hagyományokkal ellentétben szétválik a városi és távolsági autóbusszok gyártása, de természetesen maximálisan törekednek a részegységek egységesítésére. Az új típusok gyártását először csak kis számban vezetik be, a teljes átállás kb. 1990-re várható. Átmeneti megoldásként a 284-es tolócsuklós városi buszt fogják gyártani, amit már alacsony padlós szinttel és a farban elhelyezett motorral terveztek. Az említett kialakítás megköveteli egy úgynevezett becsuklógátló szerkezet alkalmazását. A kialakításával kapcsolatos problémákat is sikerült megoldani. Nem vállalkozhatunk a hosszúra nyúlt beszélgetés minden részletének közlésére, ezért csak néhány érdekesebb kérdést sorolunk fel. Lesz-e új motor, mi van az első futóművel, terveznek-e új váltót? Milyen formai változtatások várhatók? Nova szállítanak IKARUS-t? stb. Vendégeink azt sem titkolták, hogy a beszélgetés, ismerkedés egyik célja a munkaerősábítás. Ennek szellemében az elhelyezkedési lehetőségekről is részletesen tájékoztatták az érdeklődőket. A JT estje az utóbbi hónapok egyik legjobban sikerült kollégiumi programja volt, s ezzel bizonyította azt, hogy érdekes szakmai rendezvényekkel is lehet csábítani a hallgatókat a klubba.

Bánfal Zsolt

MÉGEGYSZER A MEZGAZ MELÓRÓL

A KARI KISZ VEZETŐSÉGÉNEK ÁLLÁSFOGLALÁSA

A kar hallgatói ebben az évben két gazdaságban, a Kecskemét-Szikrai Állami Gazdaságban és a Városhídi Állami Gazdaságban végeztek mezőgazdasági munkát. Az elmúlt évekkel ellentétben az előkészítő, szervező és az ellenőrző munkát a kar önállóan hajtotta végre. Nehezítette a helyzetet, hogy két gazdasággal kellett szerződést kötni, amelyek egymástól eltérő bérezési, premizálási rendszerhez ragaszkodtak, valamint, hogy mindkét gazdaság heterogén munkavégzést /alma- és szőlőszedés, válogatás, palackozás/ kívánt a hallgatóktól.

A munkaszervezéssel mindenütt voltak problémák. A ládahiányból fakadó állásidők mellett jelentősen visszafogta a teljesítményt, hogy nem lehetett kis létszámú, "hajtós" brigádokat szervezni. Mindez leginkább az első évfolyam teljesítményén érződött. A bérezési rendszer megfelelőnek tűnik, a prémiumrendszer viszont kevésbé ösztönző, mint a SZATG-nál volt. Az ételek minősége elfogadhatónak mondható, a mennyiség viszont egyöntetűen kevésnek bizonyult.

Mindhárom táborhelyen rosszabb volt az elhelyezés, mint Szabolcsban. Egyetlen táborhelyen sem lehetett külön mosdót és wc-t biztosítani a lányok részére.

Meleg víz / a bugaci tábor kivéve / gyorsan elfogyott. A fűtés hiánya miatt a napközbeni meleg ellenére is, késő délután már hideg volt a szobákban. A telefon és a telex csak nappal állt rendelkezésre. Tűz vagy egyéb rendkívüli esetben az esti gyors segítségkérésnek nem volt meg a feltétele.

A szerződésben vállalt stúdió-felszerelést a gazdaságok nem, vagy hiányosan biztosították.

A céloknak megfelelő közösségi helyiségek nem álltak rendelkezésre.

Mindhárom táborhelyen büfé működött a KISZ-es táborvezetőhelyettes irányításával, de az anyagbeszerzés, / lakiteleket kivéve / a gazdaságok támogatása ellenére is nehézkes volt.

A szabadidős programok jól szervezettek, tartalmasak, kikapcsolódást nyújtóak voltak. A sporteszközök kis számban és kifogásolható minőségben álltak rendelkezésre, de a kollégiumból vitt spótszerek ezt a gondot megoldották.

A lakiteleki táborból a hallgatókat a munkahelyre szállító tehergépkocsik férőhelye nem felelt meg a létszámnak. A tiszabígyi táborban a munkahelyre utazás során többen rosszul lettek, mert a tehergépkocsi ponyvája alá került a kipufogó gáz.

A táborokban nem volt rendszeres orvosi rendelés /pedig a szerződés a szikraikat kötelezte erre/.

Mind a négy tábor az elvárásnak megfelelő, fegyelmezett magatartást tanúsított mind az utazás, mind a tábori élet során, mind pedig a munkában.

Határozati javaslatok:

1. A KV javasolja, hogy a következő évi szerződésnél a következőket vegyék figyelembe:
 - a kar kérje fel a gazdaságokat prémium-rendszerük felülvizsgálatára, ösztönzőbb átalakítására
 - mindkét gazdaságnál legyen lehetőség a bértételtviták próbaszedéses rendezésére is
 - a hallgatók minden munkanap végén kapjanak hivatalos visszajelzést aznapi teljesítményükről
 - a kar kezdeményezze és a szerződésekben rögzítse az elhelyezési körülmények javítását: a melegvízkapacitás növelését, a szobák fűtését, a szobák berendezéseinek, valamint a sporteszközök állapótának javítását
 - a gazdaságok vállaljanak aktív szerepet a tábori büfék árukészletének beszerzésében
 - a kar kezdeményezze, hogy az egyes táborhelyek munkaidőn túl is kapcsolatot teremthessenek egymással /telefon, rádió/
 - a gazdaságok biztosítsák a stúdiók működésének alapfeltételeit /kiépített hálózat, hangszórók, végerősítő/
 - a kar követelje meg a táborhelyenkénti legalább napi egy órás, munkaidőn túli, rendszeres orvosi rendelést.
2. A kar a táborvezetők és helyetteseik felkészítésekor fokozott figyelemmel térjen ki a táborvezetői munkamegosztás tartalmi kérdéseire.
3. A kar kérje fel az állami gazdaságokat az étkezések mennyiségének felülvizsgálatára és lehetőség szerinti növelésére.

MESE A FOTÓK-hoz

AL - MA - LOM

Munka után
édes a ...

Mit ládatsz,
Laca?

